

سیاست امپریالیستی در ایران

قسمت سوم یکسری مقالات درباره‌ی استالینیزم

معاهده‌ی بین روسیه‌ی استالینیستی و ایران در مطبوعات پدیدار گشته است. این سندی است که کارگر آمریکایی باید با تمامی استنتاجاتش با دقت بخواندش و بررسی‌اش نماید. هنگامی که او متوجه می‌شود آنچه را که از آن حاکی می‌گردد، می‌تواند به استالینیست‌های در اتحادیه‌ی خود با دیدی تازه نگاه بیندازد و استدلال‌های دروغین و فاسد آن‌ها را دوباره بر چهره‌اشان پرتاب نماید.

این معاهده برای یک شرکت نفتی مقرر شده است که به مدت ۲۵ سال ۵۱ درصد سود آن به روسیه استالینیستی خواهد رفت. ایران، زمین (و نفت) را تدارک خواهد نمود، روسیه‌ی استالینیستی هزینه‌ی تجهیزات و دستمزد و حقوق کارگران، تکنسین‌ها و غیره را تأمین می‌کند.

بنابراین این همان چیزی است که مبارزه درباره‌اش است. امپریالیستی قدیمی در تقلای بریدن گلو برای نفت. بنابراین تمام صحبت‌های مربوط به حقوق دموکراتیک اقلیت‌های ایرانی فقط دروغ‌های استالینیستی زیادی بود. قیام جمهوری آذربایجان، آن هم به همینسان فقط یک مانور استالینیستی برای به دست آوردن نفت بود. ما از این نوع انتظارات از ایالات متحده و انگلیس داریم. اما چرا از روسیه، از آن چیزی که حزب کارگران سوسیالیست "دولت منحط کارگری" می‌نامدش؟

SWP می گوید که پشتیبانی از این نمی کند. اما بعد می گوید اگر جنگ بین روسیه و ایالات متحده و انگلیس آغاز شود، کارگران باید در جنگ از روسیه حمایت نمایند. "نه"، حزب کارگران می گوید، و بعد می گوید اگرچه ممکن است بیش تر SWP جنایات استالینیزم را محکوم نمایند، اما با این برخورد فقط به استالینیست ها کمک می کند و کارگران را گیج نموده، به آن ها آموزش اشتباه داده و برداشت دولت کارگران را به گل می کشاند.

سیاست لنین و تروتسکی

به استالینیست در اتحادیه گوش دهید. وی خاطرنشان خواهد کرد که لنین و بلشویک های قدیمی با دولت های سرمایه داری معاهداتی بستند. پس آنان این کار را کردند. اما آن ها کار دیگری هم کردند. در سال ۱۹۲۱، روسیه بطور فعالی مشغول تلاش برای برقراری هر چه بیش تر روابط تجاری با بیش تر کشورهای سرمایه داری شده بود. اما در ماه ژوئن، انترناسیونال سوم در مجلس در مسکو دیدار کردند. تروتسکی کمیسار جنگ و امور دریایی خلق بود. او دستور روز را به ارتش سرخ نوشت و آن را با عنوان رسمی خود امضا کرد. در اینجا چند منتخب آورده شده است:

وی گفت: "این سرور و افتخاری برای کارگران، دهقانان و سربازان سرخ روسیه است که در میان دیوارهای پایتخت سرخ به بهترین نمایندگان طبقه ی کارگر جهان درود می گویند...."

"شما برای طبقه ی کارگر جهان این فرصت را تضمین کرده اید که تحت حمایت شمایان به منظور بسط رزم های بیش تر و متد به راه انداختن مبارزه

بر علیه تهدید سرمایه داری به هم ببیوندید. با نام برادری، آزادی و سعادت تمامیت بشر ستمدیده."

طبقه‌ی کارگر امروز فراموش کرده است که دولت روسیه در روزهایی که دولتی کارگری بود، چه چیزی بود. آن به انقلاب جهانی اعتقاد داشت. آشکارا برایش سازماندهی کرد. لنین و تروتسکی اعلام کردند که فقط انقلاب جهانی می تواند بشر را از جنگی دیگر، از بحران های ویرانگر اقتصادی و واکنش وحشیانه نجات بخشد.

در سال ۱۹۲۳ وضعیتی انقلابی در آلمان به وجود آمد. دولت های امپریالیستی لهستان و فرانسه تهدید کردند که بر علیه کارگران مداخله خواهند نمود. تروتسکی، کمیسر جنگ، نیروهای روسی را در مرز لهستان گرد آورد و اعلامیه ای صادر کرد که به این شرح بود:

بگذارید که کارگران آلمانی و سرمایه داران آلمانی با آن مبارزه کنند. ما جنگ نمی خواهیم، اما اگر ارتش کشورهای خارجی از جانب سرمایه داران آلمانی مداخله کنند، ارتش روسیه شوروی برای دفاع از کارگران آلمانی پیشروی خواهد نمود.

انقلاب نتوانست تحقق بیابد. اما آن واقعیت ها را تغییر نمی دهد. دولت کارگران لنین و تروتسکی انقلابی بود. کارگران دنیا این را می دانستند. سرمایه داران هم این را می دانستند.

استالینیزم چه چیزی است

در آن روزها روسیه کشوری ضعیف بود. اقتصاد اش نیمه ویران بود. توسط کشورهای قدرتمند سرمایه داری، به ویژه آلمان و ژاپن محاصره

گردیده بود. لهستان دشمنش بود. با این حال انقلابی بود و زنده مانده بود. امروز روسیه قدرتمندترین کشور در اروپا است. لهستان پیرو آن است. بر آنچه زمانی اتریش-مجارستان سابق بود، حکمرانی می کند. بر نصفی از آلمان قرار دارد. ژاپن یک دست بر روی صورتش است. کارگران در سرتاسر جهان برای کمک، برای رهبری، آماده برای مبارزه با جنایات، بربریت، و ویرانی امپریالیزم دارند فریاد می زنند. اما هیچ کلمه‌ای برای آن‌ها از طرف حاکمان روسیه نمی رسد. روسیه استالینیستی مشغول قاپیدن سرزمین‌ها، دزدیدن کارخاتجات کشورهای گرسنه، برانگیختن شورش برای نفت و دیگر امتیازات است و به کارگران می گوید که امروز سوسیالیزم برای آنان نیست. ارتش روسیه امروز فقط برای حفظ قدرت بوروکراسی روسیه و اعمال غارتگری امپریالیستی خود در خارج از کشور وجود دارد.

این استالینیزم در مقایسه با دولت کارگران نئین و تروتسکی است. این آن چیزی است که کارگر روزانه¹ و هواداران پرچنجالش در کارخانه‌ها ازش دفاع می کنند. بوروکرات‌هایی مانند فاستر و بن دیویس Foster and Ben Davis دقیقاً می دانند واقعیت‌ها چه هستند. اعضای عادی استالینیست‌ها، اکثراً که با این عقیده تعلیم یافته اند که مارکسیزم همان چیزی است که بوروکراسی استالینیستی انجام داده یا دستور می دهد، نادان هستند. اما خواه آن‌ها نادان باشند یا نباشند، سازمان آن‌ها تهدیدی برای طبقه‌ی کارگر و سوسیالیزم است. کارگران آمریکایی باید آنان را تقبیح نمایند، رد نمایند، و شرمنده‌اشان نمایند، اگر تلاش کنند که وانمود نمایند که این جنایت

¹- The Daily Worker. Was the Communist Party- USA newspaper published in New York City between 1924-1958

امپریالیستی در ایران چیزی متفاوت از دزدی و خشونت امپریالیزم آمریکایی و انگلیس است.

ج. ر. جاتسون

22 آوریل 1946

<https://www.marxists.org/archive/james-clr/works/1946/04/stalinism3.html>

منبع: از جنبش کارگران، جلد. ایکس شماره‌ی 16 ، 22 آوریل 1946 ، ص. 4

مترجم: ژاله سهند

آدرس اینترنتی کتابخانه: <http://www.nashr.de>

ایمیل نشر کارگری سوسیالیستی: nashrKargarSocialisti@gmail.com

مسئول نشر کارگری سوسیالیستی: یاشار آذری